

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 241/2020
30.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ ДП у стечају, чији је пуномоћник Миливоје Судимац, адвокат из ..., Компаније „Generalexport“ ДП у стечају из Новог Београда, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ... , Агенције за приватизацију Републике Србије, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 30.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, решењем П1 409/19 од 20.06.2019. године, наставио је поступак у овом предмету прекинут решењем тог суда П1 660/15 од 04.01.2016. године и огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету. У образложењу је указао да је тужба поднета 24.12.2010. године, ради исплате накнаде за остварени радни стаж и да је решењем тог суда П1 660/15 од 04.01.2016. године, прекинут поступак услед отварања стечајног поступка над туженим „Internacional CG“ и „Generalexport“. Затим, да је на предлог тужилаца за наставак поступка нашао да су испуњени услови из члана 91. став 1. и 3. и члана 118. став 2. Закона о стечају и предмет уступио стечајном суду, који ће одлучити о трошковима овог поступка уз одлуку о главном потраживању.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 2686/20 од 16.06.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да су тужиоци поднеском од 02.06.2020. године, повукли тужбу у односу на тужене „Generalexport“ и „International CG“ и да је тај суд решењем П 6964/2019 од 16.06.2020. године, утврдио повлачење тужбе у односу на тужене „Generalexport“ и „International CG“. Затим, да је решењем тог суда раздвојио парницу П 6964/2019 у односу на тужене Агенцију за вођење спорова и Републику Србију и предмет добио нови број П 2686/20, и да у овом поступку тужиоци у односу на тужене Агенцију за вођење спорова и Републику Србију траже накнаду штете због кашњења у исплати

новчане накнаде за остварени радни стаж, како је то било предвиђено према усвојеном Социјалном програму Компаније „International CG“ и компаније „Generalexport“ и то из средстава остварених продајом њихових имовинских целина („Блок XX“ и „Копаник“). Поред тога, како се у конкретној ситуацији ради о спору између физичких и правних лица у коме је предмет тужбеног захтева новчано потраживање накнаде штете због кашњења у исплати накнаде за остварени радни стаж, да се не ради о спору везано за поступак приватизације, јер утужено потраживање има основ у радном односу тужилаца, те да не постоје услови за заснивање стварне надлежности привредног суда.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 23. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужба је 24.12.2010. године поднета Првом основном суду у Београду, ради исплате новчане надокнаде за остварени радни стаж. Тужиоци су поднеском од 02.06.2020. године, повукли тужбу у односу на тужену Компанију „Generalexport“ у стечају у целости, повукли тужбу у односу на тужену Компанију „International CG“ у стечају у погледу главног потраживања и камате и предложили да се утврди да је основано потраживање тужилаца према туженој Компанији „International CG“ у стечају, ради исплате тужиоцима парничних трошкова. Затим, између осталог предложили да се обавезу тужени Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Република Србија, да солидарно исплате тужиоцима одређене новчане износе са траженом каматом, као и трошкове парничног поступка.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом става 3. овог члана, између осталог, да, основни суд у првом степену суди у споровима о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према томе, како је, Привредни суд у Београду, раздвојио поступак у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију, то је у односу на њих за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду на основу одредбе члана 22. Закона о уређењу судова, с

обзиром на то да у односу на њих није испуњен субјективни услов за стварну надлежност Привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић